

AVSNITT 5

KLARA

Did I ever even know you?

JONATHAN V.O

I was so confused Klara..

///

BESS

Min mamma och pappa träffades en sommar när mamma var 16 och sedan pratade de aldrig med varandra igen. 9 månader senare föddes jag. Men de skrev vars ett brev till varann och berättade sanningen om vad som egentligen hände den där sommaren.

VINJETT

ENGLAND, SOMMAREN 2012

KLARA V.O

I woke up excited. It was the day after the beach day. The day after our first kiss. I went to the window, hoping I would see you. But you weren't there.

JONATHAN V.O

I woke up early. I knew what day it was. Tristan's 18th birthday.

HOS THE LOVEBOURNES

Mr Lovebourne, Mrs Lovebourne och Jonathan sjunger Happy birthday för Tristan.

Tristan öppnar ett paket, prassel av papper.

MR LOVEBOURNE

- Happy birthday Tristan.

TRISTAN

- Wow this is awesome, thank you so much!

MRS LOVEBOURNE

- So... Are you ready for... your final step today?

TRISTAN

- I'm ready.

JONATHAN V.O

I was feeling so confused. I knew that the final step was what **Tristan** wanted. But I couldn't be happy for him. Soon I would turn 18 as well. I really didn't know what to think, or do?

HEMMA HOS KLARA

KLARA V.O

When I didn't see you I went down to have breakfast. Cecilia was already sitting there, fully dressed.

Cecilia hostar.

KLARA V.O

She took out her white napkin like she always did when she was coughing.

CECILIA

- Jag kommer behöva resa bort nästa vecka. Så jag blir borta en natt.

KLARA

- Ska du hämta ett nytt barn till

institutet?

KLARA V.O

She looked tense, like she always did when I asked questions about the institute.

CECILIA

- Hur... hur vet du det?

KLARA

- Ah Jonathan sa det, alltså att du jobbar för institutet!

CECILIA

- Jaha... ja jag ska... göra ett ärende åt institutet, det stämmer. Jag ska träffa ett barn som kanske ska flytta in där. Snart fyller ju Tristan 18 år och lämnar.

KLARA

- Hur väljer ni egentligen barn som får komma till institutet?

CECILIA

- Mrs Lovebourne måste se något speciellt i dem. Hon vill ha... Som hon brukar säga... oslipade diamanter.

I KLARAS RUM

Telefonsignal

KLARAS MAMMA

- Hej min skatt

KLARA

- Hej mamma, jag har tänkt jättemycket på dig! Hur är det på sjukhuset?

KLARAS MAMMA

- Hur har du det? Vad har ni gjort du och Cecilia?

KLARA

- Nä inget särskilt... ehm...
Mamma, vad var det egentligen som hände mellan dig och Cecilia? Varför tappade ni kontakten?

KLARAS MAMMA

- Vi... vi brukade vara väldigt nära. Hon var rolig.

KLARA

- Rolig!?

KLARAS MAMMA

- Haha ja, men hon kunde också vara väldigt kaxig. Hon bråkade ganska mycket med våra föräldrar, det var alltid drama i skolan. Sen när hon var 16 stack hon till England.

KLARA

- Det låter inte alls som Cecilia?

KLARAS MAMMA

- Haha jo... men sen... blev hon så förändrad på nåt sätt. Hon drog sig undan och blev mer och mer... känslökall. Hörde aldrig av sig. Och brydde sig inte längre... om nått! Jag försökte hålla kontakten men till slut gick det inte längre..

KLARAS MAMMA (ansträngd)

- Jag är glad att du är där nu i alla fall. Det känns bra att ni har varandra. Nu måste jag nog lägga på min skatt.

KLARA

- Okej,

KLARAS MAMMA

- Klara, jag älskar dig.

KLARA

- Älskar dig..

KLARA V.O

After we hung up I was left with a feeling that my mother probably didn't have a lot of time left... What would happen to me if she died? I walked over to the window again, hoping to see you, but you were still not there.

I decided to go over to your house and talk to you.

UTANFÖR THE LOVEBOURNES

Klara ringer på.

KLARA V.O

I rang the door bell but no one was there. I was just about to go back to Cecilia's house when I heard something. A noise...like.. someone yelling? I started to walk around your house, I decided to see where the sound came from.

HOS THE LOUVEBORNES

JONATHAN V.O

I was in my room. I heard Tristan scream from the basement. I knew that the shots were painful, but just for a little while. Still, I felt stressed. It all just felt really wrong.

KLARA I TRÄDGÅRDEN

KLARA V.O

I had located the sound. It came from the basement. I looked

through a window. And I saw... Mr and Mrs Lovebourne in white coats. It looked like Mrs Lovebourne had a shot in her hand. And Tristan... he was laying on a cot.

JONATHAN V.O

When Tristan and I came to the institute they gave us the hormone pills that control our emotions. And at the age of 18 we get the shots. Thats the final step. After that we don't feel any strong emotions at all.

JONATHAN VO

Tristan wasn't forced. He was 18 now and ready for the final step. But I couldn't help thinking, what if Tristan hadn't taken the pills, would he still want to go though with the final step?

Klara trampar på en gren i trädgården.

KLARA V.O

I accidentally stepped on a branch and Mrs Lovebourne looked up and out through the window.

KLARA (tyst för sig själv)

- Shit!

Klara hoppar till sidan.

KLARA V.O

Quickly, I jumped to the side. What was going on? What were they doing to Tristan?

JONATHANS RUM

JONATHAN V.O

I didn't know what to do. Should I stop them? I stood up and then I saw you!? You ran from our garden, over to Cecilia's house and then you disappeared.

Klara springer tillbaka till Cecilias hus

KLARA V.O

My heart was pounding. Did Mrs Lovebourne see me?

JONATHAN V.O

How much did you see?

MUSIK

TILLBAKA I SVERIGE 2026

BESS

Alltså vad är det egentligen som händer!? Det här börjar typ bli läskigt på riktigt!? Jag känner att hade jag varit mamma hade jag åkt därifrån direkt. Nu vet jag i alla fall vad the final step är. Det är sprutor som tar bort starka känslor helt - resten av livet?! Det låter ju skithemskt. Och snart kommer det vara pappas tur..!?